

در اوج با عقاب

برگردانی از کتاب The Eagle in you

نوشته دکتر هنری رامایا

ترجمه محسن نامور

دکتر هنری رامایا بیش از ۲۵ سال در کسوت کشیش کلیسای جماعت ربانی مالزی خدمت کرده است. از سال ۱۹۷۲ به بعد بیش از ۶۰ مرکز ارائه خدمات مسیحی در زمینه‌های نگهداری از کودکان بی سرپرست، احیای معتادان به مواد مخدر و الکلی‌ها، نگهداری از کودکانی که مورد آزار و سوء استفاده قرار گرفته‌اند و خانه نیازمندان بی‌بضاعت را دایر و اداره نموده است. وی اکنون در سمت ناظر دو کلیسای بزرگ و رو به رشد مشغول خدمت است.

مسح الهی در تمامی خدمت و زندگی ایشان متجلی و آشکار است.

فهرست مطالب:

- مقدمه نویسنده ۱
- جستارگشایی ۲
- ۱- آغاز زندگی مشترک ۳
- ۲- آشیان سازی ۴
- ۳- مخلوق ایمان ۷
- ۴- درسی از آشیان سازی ۸
- ۵- جوجه‌های عقاب ۱۰
- ۶- عشق برای تنهایی ۱۱
- ۷- پرواز جوجه عقاب ۱۲
- ۸- پوشش دادن و حمایت کردن ۱۵
- ۹- تکان دادن آشیانه ۱۵
- ۱۰- بلوغ عقاب ۱۶
- ۱۱- بر فراز طوفان ۱۷
- ۱۲- خوراک ویژه ۱۸
- ۱۳- چشمان بی‌مانند ۲۱
- ۱۴- آز و طمع ۲۲
- ۱۵- احیا شدن دوباره ۲۳
- ۱۶- عقاب در کتاب مقدس ۲۵

در دهه ۱۹۸۰ کلیسای مالزی عطایی را از خداوند دریافت نمود. عطای نبوت. نبی فردی است که می‌تواند آنچه را دیگران نمی‌بینند ببیند. او مرد رویا و در واقع چشمان کلیسا است. کلیسا بدون نبی همچون یک فرد نابینا است. عقاب در این کتاب بعنوان سمبل بنی معرفی شده است. چشمان عقاب در نوع خود بی‌نظیر و شگفت‌انگیز هستند. عقاب می‌تواند برای مدت زمان طولانی به خورشید خیره شود بی‌آنکه چشمانش در اثر پرتوهای خورشیدی بینایی خود را از دست بدهند. او قادر است با سرعتی معادل یکصد مایل در ساعت بطرف طعمه‌اش هجوم آورد بی‌آنکه شدت جریان باد و گرد و غبار موجود در هوا به چشمان او آسیب وارد کنند. این خصائل مورد توجه و مذاقه دانشمندان قرار گرفته است.

مراحل رشد و بلوغ عقاب از بسیاری جهات مشابه بالندگی یک نبی راستین است. در درون هر یک از ما عقابی وجود دارد که می‌بایست در جایگاه اصلی خود بر فراز قله مرتفع سیر کند و شاید شما مایل باشید برای صعود به بلندی بهای لازم را بپردازید.

هنری رامایا

جستار گشایی

(لیکن از بهایم بپرس و ترا تعلیم خواهند داد و از مرغان هوا و برایت بیان خواهند نمود) ایوب ۷:۱۲
خداوند فرمود از بهایم و پرندگان بیاموزید و یکی از اعجاب انگیزترین مخلوقات که می‌توان چیزهای بسیاری از او آموخت، عقاب است.

بعضی از مهارتها و ویژگی‌های عقاب در کلام خدا غالباً برای بیان حقایق مهم روحانی بکار گرفته شده است. وقتی کلام خدا از عقاب سخن می‌گوید توجه ما به دو گونه عقاب در خاورمیانه جلب می‌شود. عقاب امپریال و عقاب طلایی. جثه این عقابها بسیار بزرگ بوه و طول دو سر بالهای آنان به حدود ۱۵ فوت (۴/۵ تا ۵ متر) می‌رسد. و وزن آنها معادل ۱۵ تا ۱۷ کیلوگرم است. شاید وجود همین خصیصه در جثه این پرنده باعث شده تا از وی بعنوان سمبل قدرت و شکوه، آزادی و عظمت نام برده شود. عقاب سلطان پرندگان است.

وجه تسمیه این لقب از آن روست که در محیط طبیعی زندگی خود با شکوه و عظمتی تحسین برانگیز بر فراز کوهستانهای مرتفع و حتی فراتر از ابرهای طوفانزا، خورشید را نظاره می‌کند.

در نگاهی دیگر موجودی را می‌بینیم که خود را سلطان قلمرو خویش می‌داند و می‌تواند شرایط را به نفع خویش تغییر دهد. موجودی که با پذیرش عیسی مسیح در قلب خود حقیقتاً چون یک سلطان سلطنت خواهد نمود و عقاب با این موجود از قدرت و آزادی سخن می‌گوید. آزادی و قدرتی که خدا در مسیح عیسی به ما عطا فرموده است. در طول مطالعه خود حول زندگی عقاب، نیم نگاهی نیز به سایر پرندگان خواهیم داشت تا از نقاط قوت و ضعف آنان درسها بیاموزیم. در این کتاب وجود شباهتهای بسیار میان زندگی شما و عقاب باعث حیرت و شگفتی شما خواهند بود. و سرانجام درخواهید یافت که الگوی ارائه شده از زندگی عقاب را چگونه با زندگی روحانی خود تطبیق نمائید.

آغاز زندگی مشترک

شیوه جفت‌یابی عقاب بسیار جالب توجه است. عقاب ماده یک قطعه چوب خشک را در میان پنجه‌هایش می‌گیرد و به سوی آسمان بال می‌گشاید. چشمان تیز بین او در پی یافتن یک عقاب نر است. هنگامی که او را یافت چرخشی زده به سوی او می‌رود و قطعه چوب را به گونه‌ای رها می‌کند که در نزدیکی عقاب نر به زمین می‌افتد. سپس دوباره اوج گرفته و دور می‌شود. عقاب نر بلافاصله قطعه چوب را برداشته و به سوی عقاب ماده بال می‌گشاید. وقتی خود را به او رسانید قطعه چوب را رها می‌کند و بسرعت بطرف پایین فرود می‌آید. عقاب ماده قطعه چوب را در هوا گرفته و دوباره همان کار تکرار می‌کند و عقاب نر هم مجدداً چوب را به او برمی‌گرداند. این عمل نشان می‌دهد که آن دو یکدیگر را برای زندگی مشترک برگزیده‌اند. سپس عقاب ماده ناگهان برمی‌گردد و به نحوی که پشت او بطرف زمین و پنجه‌هایش رو به آسمان قرار می‌گیرد. عقاب نر که در نزدیکی او حرکت می‌کند پنجه‌های خود را در پنجه‌های عقاب ماده قلاب می‌کند و مسافتی را چرخ‌زان بطرف پایین طی می‌کنند و در نزدیکی زمین از یکدیگر جدا می‌شوند. آنها در پهنه آسمان جفت‌گیری می‌کنند نه بر روی زمین. عقاب تمام ایام عمر خود را در کنار جفتش می‌ماند. آنها تا زمان مرگ به یکدیگر وفادار هستند.

عیسی مسیح، پسر خدا که در آسمان است نزول فرمود تا ما را با خود به بالا ببرد. او چوب محبت بی‌مانندش را بر زمین انداخت (صلیب) و ما به محض قبول کردن عمل فیض‌آمیز او با وی اوج می‌گیریم و از

طریق او صعود می‌نمائیم. (من راه و راستی و حیات هستم. هیچکس نزد پدر جز بوسیله من نمی‌آید)
(یوحنا ۱۴:۶)

آشیان سازی و بره قربانی

چگونه عقابها آشیانه خود را آماده می‌کنند؟ عقاب هموار نقاط مرتفع را برمی‌گزیند. یک درخت بلند یا یک صخره دست نیافتنی. او هرگز مانند کرکس بر زمین هموار لانه‌سازی نمی‌کند بلکه مکانی را در نظر می‌گیرد که بدور از هیاهو و دسترس دشمنان باشد. (آیا از فرمان تو عقاب صعود می‌نماید و آشیانه خود را بر جای بلند می‌سازد؟ بر صخره ساکن شده مأوا می‌سازد. بر صخره تیز و بر قله‌های بلند. از آنجا خوراک خود را به نظر می‌آورد و چشمانش از دور می‌نگرند.) ایوب ۲۹-۲۷:۳۹

عقاب با دقت زایدالوصفی آشیانه‌اش را می‌سازد. او مقدار زیادی شاخه‌های خشک را بعنوان پیکره اصلی آشیانه بکار می‌برد و با مواد دیگری مانند سنگ ریزه و پوست درخت آنرا تکمیل می‌نماید. آشیانه به اندازه کافی عمیق است. در قسمت بالای آن محوطه کم عمقی برای تخم‌گذاری در نظر گرفته می‌شود. قطر دهانه آشیانه، بسته به میزان گستردگی بالهای عقاب بین ۶ تا ۱۰ فوت متغیر است. عقاب ماده در طول مدت زمان ساخت آشیانه به دقت عملکرد جفت خویش را نظاره می‌کند. محل تخم‌گذاری و استقرار عقاب ماده با پیچکها، پر و پوست حیوانات شکار شده پوشانده می‌شود تا بستری راحت و گرم را برای جوجه‌ها فراهم نماید. علاوه بر محل ساخت آشیانه در زمینه نحوه ساختن نیز میان عقاب و کرکس تفاوت‌هایی وجود دارد آشیانه عقاب بخاطر پیکره‌بندی محکم خود سالها قابل استفاده است. اما آشیانه کرکس چنین ویژگی‌ای ندارد. کرکس نه هیچگونه دخالتی در ساخت لانه ندارد و تمام مسئولیت بر عهده کرکس ماده است. کرکسها بیشتر در پی امرار معاش هستند تا ساخت آشیانه. کرکس ماده دیوانه‌وار به دنبال محل برای تخم‌گذاری می‌گردد. تنه افتاده درختی خشک یا قسمتی از یک علفزار مسطح. درک شباهت موجود میان ازدواج مسیحی با زندگی عقاب و روابط بی‌بندوبار زن و مرد با زندگی کرکس چندان مشکل نیست. آشیان‌سازی عقاب بر بلندای صخره‌های مرتفع بی‌شباهت به دعوت خدا از انسان نمی‌باشد. خداوند ابراهیم را خواند تا در کوه موریا اسحق را قربانی کند. ده فرمان را در کوه سینا عطا فرمود. یوشع در کوه عیال برای خداوند مذبوحی بنا کرد. ایلیا انبیای بعل در کوه کرمل جمع کرد، و عیسی مسیح در کوه سخت مورد آزمایش قرار گرفت، در کوه موعظه فرمود، دعا کرد، هیئت او متبدل گردید و سرانجام بر تپه جلجتا مصلوب شد. ما حقیقتاً دعوت بلندی از جانب خداوند داریم. چنان که

پولس رسول می‌گوید: «در پی مقصد می‌کوشم به جهت انعام دعوت بلند خدا که در مسیح عیسی است» فیلیپیان ۱:۴. و نیز در عبرانیان ۱:۳ می‌خوانیم: «بنابراین ای برادران مقدس که در دعوت سماوی شریک هستید در رسول و رئیس کهنه اعتراف ما یعنی عیسی تأمل کنید».

پاسخ عقاب درونی یک مسیحی به این دعوت بلند، صعود کردن است. او می‌خواهد اوج بگیرد و هر چقدر که ممکن باشد خود را به خدا نزدیکتر سازد. عقاب مسیحی آشیانه خود را بر فراز صخره ابدی بنا می‌کند و هرگز راضی نمی‌شود روی علفزار بماند. مکان او در آن بالا قرار دارد. «آن که در ستر حضرت اعلی نشسته است. زیر سایه قادر مطلق ساکن است. در باره خداوند می‌گوییم که او ملجا و قلعه من است و خدای من که بر او توکل دارم.» مزمو ۹۱:۱۵

حال برمی‌گردیم به سراغ آشیانه عقابها که اکنون دیگر کامل شده و عقاب ماده با صبوری از تخم‌هایش مراقبت می‌کند. عقاب نر در حالی که به آرامی در پنهان آسمان حرکت می‌کند چشمانش در پی یافتن یک طعمه است. و طعمه مزبور می‌تواند یک بره باشد. هنگامی که پس از جستجوی بسیار طعمه خود را یافت او را شکار کرده و بسوی آشیانه می‌برد. پس از خوردن گوشت بره، پوست آنرا در آشیان می‌گستراند تا جفت او جایگاهی راحتتر داشته باشد. در اینجا می‌بینیم که یک بره قربانی می‌شود خون او می‌ریزد و جسمش پاره پاره می‌گردد تا به عقابها زندگی بخشد (عیسی بدیشان گفت: «آمین آمین بشما می‌گویم اگر جسد پسر انسان را نخورید و خون او را ننوشید در خود حیات ندارید و هر که جسد مرا خورد و خون مرا نوشید حیات جاودانی دارد و من در روز آخر او را خواهم برخیزانید زیرا که جسد من خوردنی حقیقی و خون من آشامیدنی حقیقی است.» یوحنا ۵:۵۵-۶:۵۳)

خداوند آشیان قلبهای ما را دید که چه ناآرام بودند. او با جسم بره آسمانی آشیان ما را پوشانید و ما را خوراک داد تا در خود حیات ابدی داشته باشیم.

مخلوق ایمان

وظیفه تغذیه عقاب ماده تا زمانی که روی تخم‌هایش خوابیده بر عهده جفت او می‌باشد. نمونه این تلاش پیگیر و مشقت‌بار عقاب والد را در این قسمت از زندگیش، در پرندگان دیگر نمی‌توان یافت. بخصوص در فصل زمستان که یافتن غذا مشکل می‌گردد تلاش او مضاعف می‌شود زیرا عقاب، پرنده مهاجر نیست. با فرا رسیدن فصل سرما او بسوی مناطق گرمسیر هجرت نمی‌کند بلکه در همان آشیانه و در کنار جفت خود می‌ماند.

عقاب درون ما همچون عقاب داستان ما مخلوق ایمانی است که در طول ماههای سرد نمی‌گریزد بلکه می‌ماند و تحمل می‌کند. چون می‌داند که در نهایت بهار از راه می‌رسد. در زندگی یک مسیحی ممکن است زمانی فرا برسد که احساس کند دیگران او را تنها گذاشته و رفته‌اند. سرمای سخت مشقات او را در برگرفته‌اند اما بسادگی دلسرد و تسلیم نمی‌گردد. در پی تقلید از شیوه زندگی دیگران بر نمی‌آید زیرا او مبنای زندگی خود را بر اساس راحت‌تر بودن و آسوده‌تر زیستن قرار نداده.

درسی از آشیان‌سازی

ممکن است در مطالعه خود تا به اینجا این سوال برایتان مطرح شده باشد که چرا عقاب آشیانه خود را در ارتفاعات بنا می‌کند؟ بطور صریح و آسان می‌توان گفت به این علت که مکان مرتفع قابلیت بیشتری را در حمایت از جوجه‌ها در اختیار عقاب قرار می‌دهد. جوجه‌ها در آشیان بلند عقاب از دسترس دشمنان طبیعی در امان هستند.

آیا ما از فرزندان خود این چنین حمایت می‌کنیم؟ آیا ایشان را ترغیب و تشویق می‌نمائیم که راه خداوند را بشناسند تا از حملات شریر که پیوسته بر ضد آنان در عمل است محفوظ بمانند؟ عقاب هر ساله آشیانه را تعمیر و بازسازی می‌کند. این امر باعث افزایش وزن و حجم آشیانه می‌گردد. و گاه دیده شده که پرندگان کوچک در قسمت تحتانی آشیان عقاب سکنی گزیده‌اند. زندگی شما نیز می‌تواند چنین باشد که افراد ضعیف‌تر از قوت روحانی شما بهره‌مند شده و برکت بیابند. آشیانه عقاب به دلیل ویژگی خاص قرار گرفتن در نقطه‌ای مرتفع در معرض تابش مستقیم نور و حرارت خورشید یا بارش برف و باران قرار دارد. جوجه‌های عقاب اگر سرپناهی نداشته باشند براحتی از بین می‌روند. اما ما می‌توانیم عقاب مادر را ببینیم که بالهای خود را بر فراز جوجه‌ها گشوده تا آنان را از حرارت سوزان آفتاب تا بارش باران محافظت نماید. در اینجا می‌توان خداوند را در جلال آسمانی و پناهگاه امن خود دید. همانطور که مزمو ۴:۹۱ می‌گوید: «به پره‌ای خود ترا خواهم پوشانید و زیر بالهایش پناه خواهی گرفت. راستی او ترا مجن و سپر خواهد بود.» خدا می‌خواهد شما در اوج باشید و به قدرت و حمایت او اعتماد نمائید. پس بیائید نگاه خود را بر او متمرکز سازیم تا بیاموزیم چگونه در بلندا بایستیم.

جوجه‌های عقاب از یک انضباط خاص پیروی می‌کنند. تعداد تخمها معمولاً دو عدد و ندرتاً سه عدد می‌باشند. اولین جوجه‌ایی که سر از تخم درآورد اولین قطعه از غذای فراهم شده را نیز دریافت می‌کند. و تا

زمانی که او کاملاً سیر نشده جوجه بعدی باید منتظر بماند و هیچ سهمی از خوراک را دریافت نمی‌کند. جوجه‌ها یاد می‌گیرند که چگونه به بزرگتر احترام بگذارند و جایگاه خود را بشناسند. اما معمولاً ما در مورد فرزندان خود بر آموزه «حق من» تأکید می‌کنیم. این آموزه که فلان چیز حق من است و فلان کار وظیفه تو است باعث بروز جدالهای فراوانی گشته و امروز ادامه دارد. بندرت شخصی را می‌توان یافت که بگوید که این حق شماست و آن وظیفه من!

هنگامی که شما عیسی مسیح را بعنوان خداوند و نجات دهنده خود پذیرفتید از تمام حقوق «من» دست کشیدید. شما دعوت شده‌اید که تسلیم و مطیع باشید. زمانی که نوجوانی بر علیه والدین خود طغیان می‌کند پیش از هر چیز به خود تخریبی دست یازیده است. کلام خدا در امثال ۱۷:۳۰ می‌گوید: «چشمی که پدر را استهزا می‌کند و اطاعت مادر را خوار می‌شمارد کلاغهای بیابان آنرا خواهند کند و بچه‌های عقاب آن را خواهند خورد.» در اولین حکم توام با وعده در کلام خدا در خروج ۱۲:۲۰ می‌خوانیم که: «پدر و مادر خود را احترام نما تا روزهای تو در زمینی که یهوه خدایت به تو می‌بخشد دراز شود.» طغیان علیه والدین در واقع سرکشی کردن علیه خداوند است.

جوجه‌های عقاب

جوجه‌های عقاب داستان ما اکنون رشد کرده‌اند. نگاه آنان دائماً بر والدینشان دوخته شده و دهان باز آنها غذا طلب می‌کند. عقابهای والد مجبور هستند به نوبت برای تغذیه جوجه‌ها اقدام به شکار نمایند و تا زمانی که جوجه عقابها قادر به شکار کردن نباشند این عمل را ادامه می‌دهند. اما بسیار تاثرانگیز است وجود جوجه عقابها در کلیسا که دائماً منتظر هستند تا تغذیه شوند. آنان دائماً سروصدا می‌کنند و شکایت می‌نمایند درست همانند جوجه‌های غاز و بوقلمون. چنین افرادی در واقع نشان می‌دهند که رابطه درستی با خدا؛ کک ندارند و اوقات استراحت از حضور خدا را نیافته‌اند. به موازات رشد شما در رابطه صحیح با خدا و لذت بردن از حضور او تمایل به فرو تنی در برابر دیگران و عدم شکایت، در شما تقویت خواهد شد.

عشق برای تنهایی

عقاب پرنده‌ای است منزوی که بیشتر تمایل به تنهایی دارد. او هرگز مایل نیست که در میان گروهی از عقابهای دیگر به سر ببرد و بر خلاف بوقلمون، غاز و مرغ خانگی از سروصدا و هیاهوی محیط می‌گریزد. این پرندگان دوست دارند در میان گروه هم‌جنسان خود قرار داشته باشند. شما نیز می‌توانید بیشتر از آنچه که وقت خود را با خدا در خلوت سپری می‌کنید در جمع خانواده و دوستان صرف نمائید. خدا نمی‌خواهد شما به گسست روابط عاطفی با دیگران اقدام کنید بلکه او می‌خواهد در هر چیز مقام اول را در زندگی ما داشته باشد. آیا شما وقتی را برای خلوت با خدا اختصاص می‌دهید؟ برای همسر و فرزندان چطور؟ ایماندارانی که تمایل دارند با گروه بوقلمون‌ها هم‌آوا شوند قطعاً شکایت کردن را بعنوان نوعی رفتار بر حق خواهند آموخت و اگر وقت خود را با اردکها بگذارند غرغر کردن را فرا خواهند گرفت. اما اگر وقت خود را با عقاب بگذارند صدای ایشان به ندرت شنیده خواهد شد و هنگامی هم که شنیده شود ندای بلند پیروزی خواهد بود. متأسفانه در کلیسای امروز تعداد زیادی اردک و بوقلمون و مرغ خانگی وجود دارد که عاشق حرف زدن هستند و کمتر فرصت دارند تا با خدا صحبت کنند. بیائید عقاب باشیم و بیشتر از آنچه تا به حال بوده برای حضور خدا وقت بگذاریم. گاهی آرامش عقاب با هجوم پرندگانی به مراتب کوچکتر و ضعیف‌تر بر هم می‌خورد. پرندگانی مانند کلاغها. عقاب چون حریم آشیانه‌اش را مورد تاخت و تاز می‌بیند به سوی آسمان اوج می‌گیرد و چرخ زده بسوی آشیانه برمی‌گردد. همین عمل کفایت تا متجاوزان را فراری دهد. ما نیز گهگاه مورد تعرض قرار می‌گیریم، احساس خشم در ما انگیزه می‌شود اما اگر در همان حال به بالا و به اوج بنگریم خداوند خود را خواهیم دید و از تمامی هیجانات تحریک شده آزاد می‌شویم.

پرواز جوجه عقاب

جوجه عقاب با دقت حرکات والدین خود را زیر نظر دارد و می‌بیند که آنها بدون هیچ کوشش و تقلای نمایانی فقط بالهای خود را می‌کشایند و پرواز می‌کنند. او هم می‌خواهد از والدین خود تقلید نماید. با گذشت روزها، عقاب مادر جوجه جوان خود را برای تجربه کردن اولین پرواز آماده می‌سازد یکروز او را بر روی بالهای بزرگ خود سوار می‌کند و بسوی آسمان اوج می‌گیرد.

عقاب جوان برای اولین بار وسعت زمین را در زیر پای خود می‌بیند. اولین تجربه پرواز بسیار هیجان‌انگیز است «شما آنچه را که من به مصریان کردم دیده‌اید و چگونه شما را بر بالهای عقاب برداشته نزد خود آوردم».

خروج ۱۹:۴

در روز بعد عقاب مادر جوجه‌هایش را برای دومین پرواز بر بالهای خود می‌گذارد و از آشیانه جدا می‌شود. پرواز دوم بسیار سریعتر از مرتبه اول است. جوجه عقاب اندکی دلهره دارد اما هنوز هم برایش تجربه هیجان‌انگیزی محسوب می‌شود. عقاب مادر شیرجه کوتاهی می‌رود و ناگهان اوج می‌گیرد. تعادل جوجه بر هم می‌خورد و از روی بالهای مادر سقوط می‌کند.

او با سرعتی سرسام‌آور بطرف پایین می‌رود. با وحشت زیادی بالهایش را مرتباً تکان می‌دهد اما هیچ فایده‌ای ندارد. هیچکس وضعیت او را درک نمی‌کند و هیچ کمکی هم نمی‌رسد. شک و تردید توأم با دلهره در ذهن او قوت می‌گیرد. از خود می‌پرسد چرا مادر مرا رها کرد؟ و ناامیدانه به تلاش بی‌ثمر خود برای زنده ماندن ادامه می‌دهد.

اما قبل از آن که پرنده شکاری دیگری او را در هوا صید کند و یا با زمین برخورد نماید عقاب مادر به یاری او می‌شتابد. دوباره همه چیز به حالت عادی برمی‌گردد و او خود را در میان بالهای سترگ مادر می‌یابد. «مثل عقابی که آشیانه خود را حرکت می‌دهد و بچه‌های خود را فرو گیرد و بالهای خود را پهن کرده آنها را بر دارد و آنها را با پره‌های خود ببرد.» تثنیه ۱۱:۳۲

احتمالاً شما مشابه این شرایط را در طول زندگی روحانی خود تجربه کرده‌اید یعنی زمانی که به نظر می‌رسید شبان کلیسا، شما را به حال خودتان رها کرده و از آن بدتر خدا هم صدای شما را نمی‌شنود. هر چه دعا می‌کنید پاسخی نیست اما بارها دیده‌اید که زمان سنجی خداوند همواره دقیق است. چند مرتبه از این که در ایمان خود دچار شک و تردید گشته‌اید احساس پشیمانی کرده‌اید؟ چند بار از خدا سوال کرده‌اید که چرا چنین شرایطی برای شما پیش آمد؟ چرا خدا اجازه داده تا چنین حالتی بروز نماید؟ و چند بار تجربه کرده‌اید که او همواره قبل از آن که به زمین بیفتید شما را برداشته است؟ خدا هرگز تاخیر نمی‌کند امان زودتر از هنگام هم عمل نمی‌نماید. وقتی فکر می‌کنید همه چیز از دست رفته است قدرت محبت او شما را فرو می‌گیرد. عقاب جوان ما اینک می‌تواند مسافتهای کوتاه را در پرواز طی کند. یعنی کاری را انجام دهد که قبلاً فکر می‌کرد فقط از عهده والدینش ساخته است.

شما نیز تا زمانی که دست خود را بر کسی نگذارید و برایش دعا نکنید نمی‌توانید لمس کنید که خدا امروز هم معجزه می‌نماید. تا زمانی که عملاً کسی را به سوی مسیح هدایت نکرده‌اید نمی‌توانید شادی و آرامش هدایت کردن یک انسان به سوی منجی جانها را درک کنید. باید یاد بگیرید به بالهایی که روح القدس برای صعود به شما عطا فرموده اعتماد کنید آنگاه خواهید دید که همان روح القدسی که در رسولان، انبیاء و مقدسین دیگر عمل کرده در وجود شما حضور دارد.

پوشش دادن و حمایت کردن

«به پره‌ای خود تو را خواهد پوشانید و زیر بالهایش پناه خواهی گرفت..» مزمور ۹۱:۴

به موازات اوج گرفتن عقاب والد، عقاب جوان نزدیک به او و در زیر بالهای وی پرواز می‌کند و سعی می‌کند از حرکات او با دقت الگوبرداری نموده عمل نماید. امروز در کلیسا افرادی هستند که نمی‌خواهند تحت پوشش بالهای کلیسا باشند. آنها می‌خواهند به دلخواه خودشان پرواز کنند. فرزندان که حمایت والدین را نفی می‌کنند و همسرانی که یکدیگر را پوشش نمی‌دهند. اینگونه عملکردها باعث بروز هرج و مرج می‌شود و می‌تواند یکی از دلایل گسیختگی روابط در خانواده‌ها باشد. حتی بعضی هستند که درگیری با اعضای خانواده خود را جفا تلقی می‌کنند اما جفای حقیقی زمانی است که به خاطر خدا و شهادت عیسی مسیح بایستیم نه در برابر همسر یا والدین خود. علت صعود جوجه عقاب این است که می‌خواهد زیر سایه بالهای مادرش قرار بگیرد و با او پرواز کند. و شما تا زمانی که یاد نگیرید اطاعت کنید نمی‌توانید صعود کردن را بیاموزید.

تکان دادن آشیانه

به محض آن که عقاب جوان مهارت لازم در پرواز را کسب کند عقابهای والد او را رها می‌کنند تا شیوه زندگی در تنهایی و حمایت کردن از خود را بیاموزد. ما همواره انتظار داریم والدین و نزدیکانمان وسایل رفاه ما را فراهم سازند و هیچ مایل نیستیم که مجبور به ترک شرایط فعلی خود که بدان خو کرده‌ایم باشیم. اما عقابها شیوه دیگری دارند. یکروز عقاب مادر آشیانه را بر هم می‌زند و جوجه جوان را که حالا به اندازه کافی رشد کرده با ضربات آهسته اما پی در پی منقار خود مجبور به ترک آشیانه می‌نماید. در لحظاتی کوتاه هیاهویی در آشیانه بر پا می‌شود. اما چرا عقاب اینگونه عمل می‌کند؟ چون می‌خواهد عقاب جوان به خودش متکی گردد. او تا کنون آموخته بود که دهانش را برای دریافت غذا باز کند و آنرا دریافت نماید سپس چشمانش را بر هم نهاده استراحت کند. خداوند هم گاهی شرایط فعلی شما را تکان می‌دهد چو نمی‌خواهد شما مهمل و بیهوده باشید. خدا شما را دوست دارد و مایل است شما بدانید که بدون نیاز دائم در اتکاء به دیگران قادر به پرواز هستید.

وقتی آشیان شما تکان داده می‌شود، از خواب غفلت بیدار می‌شوید و خدا این کار را می‌کند چون نمی‌خواهد که شما زمینی و زمینگیر باشید بلکه تا به سطوح بالای روحانی عروج نمائید. (مثل عقاب که آشیانه خود را حرکت می‌دهد). تثیه ۳۲: ۱۱

بلوغ عقاب

عقاب جوان مدتی بعد دوباره به سوی آشیانه برمی‌گردد اما آنجا را درهم شکسته و مخروبه می‌یابد. آشیانه‌ای که مأوی امن او بود اکنون دیگر به او تعلق ندارد. والدینش هرگز به آنجا برنمی‌گردند و او می‌بایست به تنهایی نیازهای خود را مرتفع سازد. خداوند اجازه می‌دهد تا آزمایشات، تجربیات و ناامیدی و ضعف در زندگی شما وارد شوند تا از بدین طریق توانایی هر چیزی را داشته باشید در مسیح که شما را قوت خواهد بخشید (فیلیپان ۳: ۱۴). مطمئن باشید هدف خدا ارتقاء شما تا سطوح بالای زندگی روحانی است.

بر فراز طوفان

آیا می‌دانید هوای طوفانی چه مزایایی برای عقاب دارد و او چگونه از آن سود می‌برد؟ در بالهای سترگ عقاب پرهایی وجود دارند که از یک سو در خشی کردن نیروی جاذبه و از سوی دیگر در کاهش ضربات ناشی از تلاطم جریانهای هوایی بر بدن عقاب عمل می‌کنند. زمانی که یک توده متراکم هوای طوفانی نزدیک می‌شود وجود جریانهای هوای گرم که رو به بالا صعود می‌کنند در اوج گرفتن عقاب بسیار موثر هستند. بالهای قدرتمند او از وجود جریانهای هوای گرم بخوبی استفاده می‌کنند. در هوای طوفانی عقاب می‌تواند به نقاطی صعود کند که قبلاً هرگز بدانجا نرسیده و تجربه نکرده بود. پرنده‌گان دیگر به وحشت می‌افتند و ممکن است مسیر خود را گم کنند اما عقاب از وجود طوفان سود می‌جوید تا صعود کند و بالاتر برود. خداوند هرگز وعده نداده که آسمان زندگی شما دائماً صاف و آفتابی خواهد بود. بالاخره ابرهای تیره از راه می‌رسند و آسمان زندگی شما را می‌پوشانند اما خدا وعده داده که حضورش همراه شما خواهد بود. در بطن طوفان، او در کنار شماست.

واعظانی که در سخنان خود می‌گویند با ایمان آوردن به عیسی مسیح در بستری از پرهایی قو قرار خواهید گرفت، رنج و بیماری هرگز به سراغتان نخواهد آمد، اگر دست به خاک بزنید تبدیل به طلا خواهد شد، تمام

نیازها و خواسته‌هایتان در مسیح تحقق خواهند یافت دروغ می‌گویند. آنچه ایشان تعلیم می‌دهند هیچ ارتباطی با ایمان مسیحی ندارد. ریشه این گونه تعلیم در طبیعت نفسانی و آز انسانی قرار دارد. خداوند می‌خواهد یوغ او را بر گردن بگیرید و با طوفانها و مشقات رو در رو شده بر آنها فائق گردید. او شما را قوت می‌بخشد تا چون عقاب به فضای بالاتر عروج می‌کنید جایی که خورشید می‌درخشد.

خوراک ویژه

عقاب بطور متوسط روزانه بین ۴ تا ۶ ساعت را در پرواز سپری می‌کند. ما چقدر از وقت خود را در دعا سپری می‌کنیم؟ عقاب در آزادی فراغ بال در جستجو طعمه است اما از اجساد مرده حیوانات تغذیه نمی‌کند. ولیکن اگر عقابی را اسیر کرده در قفس محبوس نمائید بلاجبار مردار خوار خواهد شد. همسفره کلاغ. او در اسارت، توانایی خود را برای صعود از دست می‌دهد و زمینگیر می‌شود.

عقاب آزاد طعمه خود را انتخاب می‌کند. او هرگز برای شکار اقدام نمی‌کند بی‌آنکه بداند در پی چیست. ما در زندگی روحانی خود چه خوراکی می‌خوریم؟ خوراک معمول ما حشرونشر با ایمانداران و دوستان، شرکت در جلسات پرستشی و سرود خواندان با جماعت و از این قبیل اعمال است که هر یک در جای خود لقمه‌های نیکویی هستند اما عقاب درون مشکل‌پسند است. او هر خوراکی را نمی‌خواهد بلکه بر حسب اشتهايش غذای خود را انتخاب می‌نماید. ما باید بیاموزیم که اشتهای روحانی خود را درک کنیم. عقاب نه در پی طعمه مرده که به دنبال طعمه زنده و دلخواه خود است. «زیرا کلام خدا زنده و مقتدر و برنده‌تر است از هر شمشیر دو دم و فرو رونده تا جدا کند نفس و روح و مفاصل و مغز را و ممیز افکار نیت‌های قلب است» عبرانیان ۴:۱۲. این آیه به ما می‌گوید که منبع اصلی خوراک عقاب مسیحی، کلام زنده خداست. بدون ارتزاق از این خوراک، عقاب درون قدرت تقابل با شریر را نخواهد داشت. کرکس پرنده‌ای مردارخوار است. او آنقدر از گوشت مردار می‌خورد که پرواز کردن برایش مشکل می‌شود و گاه خودش تبدیل به طعمه‌ای برای سایر درندگان می‌گردد. اکنون بیائید در آئیه این تصویر طبیعی، حقایق روحانی را به نظاره بنشینیم. کرکس طعمه خود را از قبل انتخاب نمی‌کند بلکه به پرواز درمی‌آید تا ببیند چه چیزی بر سر راهش قرار می‌گیرد. در کلیسا هم افرادی وجود دارند که هدف مشخصی برای خود در نظر ندارند. تمایل این گونه افراد بیشتر به دلخوش بودن با جمع دوستان و غیبت کردن و افترا بستن گرایش دارد درست مثل کرکس‌ها که دور هم جمع می‌شوند تا از لاشه مرده حیوانی تغذیه کنند.

چنین خوراک روحانی که اینگونه افراد به روح خود می‌دهند آنقدر آنان را سنگین و زمینگیر می‌کند که قدرت پرواز را از دست می‌دهند و خود تبدیل به طعمه‌ای سهل‌الوصول برای شریر خواهند شد.

اما عقاب چنان که ذکر گردید طعمه خود را از قبل انتخاب می‌کند و از کلام زنده خدا تغذیه می‌نماید. او غذای خود را در خلوت حضور خدا می‌یابد نه در جمع غمازان و غیبت کنندگان.

عقاب مسیحی قویترین و جذاب‌ترین پرنده در میان مسیحیان است چون او منبع اصلی سلامتی و قدرت را یافته است. «ای پسر من به سخنان من توجه نما و گوش خود را به کلمات من فراگیر. آنها از نظر تو دور نشود آنها را در اندرون دل خود نگاه‌دار. زیرا هر که آنها را بیابد برای او حیات است و برای تمام جسد او شفا می‌باشد». امثال ۲۲-۴: ۲۰

جای بسی تأسف است که در کلیسای امروزی عقابهایی را می‌بینیم که روزگاری در بالا سیر می‌کردند اما اکنون زمینی و زمینگیر شده‌اند. مانند جوجه‌هایی که با نوک زدن به زمین در پی خرده برکات هستند نیاز دارند هر روزه کسی ایشانرا خوراک دهد و بکلی از یاد برده‌اند که عقاب هستند. مقصد ایشان مسلخ ایشان است. «من نان حیات هستم. پدران شما در بیابان من را خوردند و مردند. این نانی است که از آسمان نازل شد تا هر که از آن بخورد نمیرد» یوحنا ۵۰-۶: ۴۸. آنچه عیسی مسیح فرمود دقیقاً همان چیزی است که باید در پی آن باشیم. طبیعت او را وارد روابط خود کنیم و با او رابطه صحیحی برقرار نماییم. برای این کار باید کلام خدا را بخوانیم، دعا کنیم و با او متحد شویم.

چشمان بی‌مانند

چشمان عقاب به گونه‌ای طراحی شده‌اند که او را قادر می‌سازند تا از ارتفاع بسیار بالا طعمه خود را بر روی زمین تحت نظر داشته باشد. بر خلاف سایر پرندگان، چشمان عقاب در جلوی سر او قرار دارند و هر چشم دارای دو پلک است. زمانی که بسوی خورشید در پرواز است یک پلک روی چشمان او را می‌پوشاند تا پرتوهای آفتاب به چشمان او آسیب وارد نسازند و هنگامی که با سرعت بطرف طعمه هجوم می‌آورد پلکی شفاف چشمان او را می‌پوشاند تا شدت جریان هوا و ذرات معلق در فضا به او صدمه‌ای نرسانند. عقاب دارای دو دید همزمان است، دید محیطی و دید متمرکز. از این رو است که می‌تواند کوچکترین حرکت طعمه خود را دقیقاً ببیند.

خداوند نیز به ما دو نوع دید عطا فرمود. دید روحانی برای نگریستن به برکات سماوی و دید زمینی که دید محیطی ما است. اگر دید متمرکز روحانی خود را متوجه خداوند سازیم قادر خواهیم بود بر حسب اراده مقدس و نقشه او زندگی خود را سامان دهیم. الیشع نبی نه فقط لشکر دشمنان را روی زمین می‌دید بلکه لشگرهای آسمانی را نیز نظاره می‌کرد. این است دلیل زندگی پیروزمند این نبی بزرگ در عهدعتیق. اما بسیاری از ما آنقدر زمینی هستیم که فقط آنچه را بر زمین اتفاق می‌افتد می‌بینیم از همین رو است که جرأت نداریم و نمی‌توانیم به عروج روحانی نائل شویم. خدا می‌خواهد این افراد چشمان عقاب را داشته باشند و افق‌های دور را بوضوح نظاره کنند.

آز و طمع

عقاب هرگز طعمه‌ای را که سنگین‌تر از قدرتش باشد هدف قرار نمی‌دهد. او به درستی و به اندازه‌ای که بتواند حمل کند انتخاب می‌نماید. عقاب به صید ماهی علاقه وافر دارد. اگر اتفاقاً چنگالهای او در بدن یک ماهی بزرگ فرو روند نه فقط قادر نخواهد بود او را از آب خارج سازد که ممکن است خود نیز در آب غرق شود.

{P} - ساختار ماهیچه‌ای پنجه‌های عقاب به گونه‌ای است که چون در بدن طعمه فرو روند فقط با یک فشار معکوس گشوده خواهند شد بدین معنا که می‌بایست طعمه را در مکانی قرار دهد که بتواند تمام وزن خود را روی پنجه‌هایش متمرکز سازد تا آنها باز شوند و چون در آب چنین امکانی برایش وجود ندارد ممکن است همراه ماهی بزرگ به زیر آب فرو رود. م. P}

در اینجا درسی برای ما وجود دارد. درسی در باره طمع ورزیدن. بعضی از مسیحیان در این دام گرفتار می‌شوند و بر زمین می‌مانند. پولس رسول از دویدن در میدان مسابقه نام برده است. اگر می‌خواهی خوب و سریع تا به انتها بدوی باید سبک باشی. بار اضافی شما را عقب نگه خواهد داشت اما هر چه سبکتر باشید سریعتر می‌دوید. نویسنده رساله عبرانیان در این خصوص می‌گوید: «بنابراین چون که ما نیز چنین ابر شاهدان را گرداگرد خود داریم هر بار گران و گناهی که ما را سخت می‌پیچد دور بکنیم و با صبر در آن میدان که پیش روی ما مقرر شده است بدویم» عبرانیان ۱۲:۱. بیایید به جای آن که طمع ورزیم و بی‌جهت نگران باشیم یاد بگیریم به او اعتماد کنیم.

زمانی می‌رسد که خزان عمر حضور ملموس خود را به عقاب آشکار می‌کند. پرهایش می‌ریزند، نگاهش خسته و کسل است، منقارش ضخیم و کند شده و پنجه‌هایش توان اولیه را از دست داده‌اند. عقاب بال می‌گشاید تا بر صخره‌ای بلند در نقطه‌ای مرتفع فرود آید و در آنجا بنشیند. او چشمان خود را به خورشید می‌دوزد و دیگر نه غذایی می‌خورد و نه آبی می‌نوشد. به آنچه در اطرافش رخ می‌دهد توجهی ندارد. ممکن است باران یا برف بیارد اما او همچنان بر جای خود نشسته می‌ماند. بادهای سخت می‌وزند اما او تکان نمی‌خورد. برای مدتی طولانی او همچنان بی‌حرکت می‌ماند. روزها از پی یکدیگر می‌آیند و می‌روند اما عقاب بر جای خود در سکون نشسته است. این درسی است از حقیقت روزه داری. روزه و انتظار برای خداوند یعنی همچون عقاب بر صخره تنهایی خویش چشم دوختن بر آفتاب عدالت و راستی تا جایی که پره‌های شک و تردید شروع به ریختن کنند. اما این پایان ماجرا نیست. عقاب همچنان منتظر می‌ماند. ما معمولاً علاقه‌ای برای انتظار کشیدن نداریم. می‌خواهیم نیازمان در حداقل زمان مرتفع گردد. با فشار یک دگمه، با یک تماس تلفنی و هر چه سریعتر بهتر. اما کلام خدا می‌فرماید: «اما آنانی که منتظر خداوند می‌باشند قوت تازه خواهند یافت و مثل عقاب پرواز خواهند کرد. خواهند دوید و خسته نخواهند شد. خواهند خرامید و درمانده نخواهند گردید» اشعیا ۴۰:۳۱.

ممکن است روزها، هفته‌ها و حتی ماهها بطول انجامد اما خداوند می‌گوید اگر می‌خواهی پس منتظر باش. خداوند اندک اندک شما را تراش می‌دهد تا شکل مطلوب او را بخود بگیرید. شما را مورد عمل جراحی روحانی قرار می‌دهد تا ناخالصی‌ها را از وجودتان پاک سازد. کسانی که منتظر خدا می‌باشند ضعف‌هایشان به قوت مبدل خواهد شد. اگر در حضور او بمانید و انتظار بکشید قوت تازه خواهید یافت.

عقاب هنوز بر صخره نشسته و انتظار می‌کشد. ظاهر زیبا و با وقار خود را از دست داده اما همچنان به خورشید نگاه می‌کند. عاقبت یکروز پره‌های جدید و درخشان شروع به روئیدن می‌کنند. منقار او دوباره تیز شده ناخنهای جدید بر پنجه‌هایش می‌روید. او دوباره شکوه و جلال خود را باز می‌یابد. تمامی ضعف‌هایش به قوت بدل می‌شود: «که جان ترا به چیزهای نیکو سیر می‌کند تا جوانی تو مثل عقاب تازه شود» مزمو ۳:۵.

عقاب هنوز بر صخره (عیسی) نشسته و چشمانش بسوی خورشید (آفتاب عدالت) خیره است. گوشه‌های صدای وزش باد (روح القدس) را بوضوح می‌شنود. ناگهان فریادی بلند را سر می‌دهد. این فریاد، ندای پیروزی است. آیا شما مایل هستید با روزه و دعا در حضور خدا بمانید و انتظار بکشید؟ آیا حاضر هستید چشمان خود

را فقط بر آفتاب عدالت بدوزید تا صدای روح القدس را شنیده اطاعت نمائید؟ آیا می خواهید قوت تازه بیابید؟
آیا می خواهید فریاد پیروزی سر دهید؟ بعضی ها که قدرت پرواز خود را از دست داده اند زمینگیر شده شکایت
سر می دهند. دید خود را از دست داده و از این سبب زندگیشان آشفته و درهم ریخته است. خدا باید افکار و
قلوب ما را لمس کند تا بتوانیم در روح تازه شویم.

عقاب در کتاب مقدس

خوراک ناپاک:

لاویان ۱۳:۱۱ تثنیه ۱۲:۱۴

تیز پرواز:

تثنیه ۴۹:۲۸ ایوب ۲۶:۹ امثال ۱۹:۳۰ ارمیا ۴۹:۴۲: 4 ù13 : ۱۹:۴ مراشی

آشیانه:

تثنیه ۱۱:۳۲ ایوب ۳۰-۳۹:۲۷ ارمیا ۱۶:۴۹

جوجه عقاب بر بال مادر:

خروج ۴:۱۹ تثنیه ۱۱:۳۲

عمر طولانی:

مزمور ۵:۱۰۳

عقاب بعنوان سمبل:

خروج ۴:۱۹ ارمیا ۴۰:۴۸ حزقیال ۱۰:۱۴: 1 ù10 : ۴:۷ دانیال ۸:۱۸ مکاشفه ۱۲:۱۴: 4 ù7 :